૭૮૬

દીલકે ટુકડે

—:ગઝલ:—

ઉફ નઇ સોકી તેરી મલમલ કે ટુકડે કર દીએ
જબ ગયા પહેલુમે મેરે દીલકે ટુકડે કર દીએ
ચલ સકા રાહે મહોબત મે ન તેરી દો કદમ
નાતવાની ને મેરી મંઝીલ કે ટુકડે કર દીએ
ગયર કે દીલમે બનાકર અપના ઘર અચ્છા કીયા
એ વફા તુને હમારે દીલકે ટુકડે કર દીએ
કયસ કી વહેસત ને કીયા તુંજ પર અસર
લયલા એ મહેમીલ નસીં મહે મીલકે ટુકડે કર દીએ.
ઇસતરા ઝીડકા સવાલે વસ્લ પર જાને જહાં
તુમને મુનશી કે દીલે સાયલ કે ટુકડે કર દીએ

—:ગઝલ:—

તરજ મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુજે

સાહા જલવા દીખાદો ખુદારા મુજે
ગમે હીજ્ર નહી હે ગવારા મુજે
જાને વાલે તો ગએ ઇસ સાલભી મે રહે ગયાં
હો ઝીયારત કીસ તરાહ મેરા મુંકદર સો ગયા
મેહીર જો અલમને હે મારા મુજે—સાહા

આવબ મે દીખલા કે મુજકો શકલ દીલ તડપા દીયા
જીંદગી મારી હે મુજકો લીજીયે ખીજમતમે બુલા
નહીં હીંદમે રહેના ગવારા મુઝે—સાહા
દેખીયે ઈન ગમકે હાથોસે મીલે કબતક નજાત
દેખીએ બુલવાએ મે કબતક મુઝે વાલા શફાત
હોગા હજરત કા કીસદીન નજારા મુઝે—સાહા
બહેરે ઇસીયાં મેં હુ ડુબા દો સહારા યા નબી
જુઝ તમારે કોન કામ આતાહે વખતે બેકસી
નજર આતા નહી હે કીનારા મુઝે—સાહા
ઓફ મુજકો નારે દોઝખ કીસલીએ મંજુર હો
આને મહેશર હાથમે જબ દામને પુર નુર હો
બક્ષસવાએગા હકકા પીયારા મુઝે—સાહા

—:ગઝલ:—

જબ વો પુછેગા સરે મહેસર ખુદા કે સામને
કયા જવાબે જુર્મ દેગે હમ ખુદાકે સામને ૧
અય ફરીસ્તો સુએ દોઝખ પીછે મુજકો ખેંચના
લે ચલો પહેલે હમારે પેશ્વા કે સામને ૨
આપકા દામન હીલે ફીર કયું ન દોજખ સર્દ હો
સમઅ્ રોસન હો નહી સકતી હવાકે સામને ૩
અબરે રહેમત છાઇ હય ઓર ધુપ તો મુમકીન નહી
નારકી કીયાતાબ હય નુરે ખુદા કે સામને ૪
યા ઈલાહી મય તો મુજરીમ હું મગર તું યે બતા
કયા ખતા કોઈ ચીજ હય તેરી અતા કે સામને ૫

અબ તલક્ તો હીન્દ મે તુંને ગુજારી જીંદગી
ચલ ફકીર અબ રોજ એ ખયરુલવરાકે સામને ૬

—:ગઝલ:—

યે તકાઝા હય કીસીકા ઇલિતિજા પરદેમેં હો
પરદા દારોંકે તવસ્સુલકી દુઆ પરદેમેં હો
નાઝબી પરદેમેં હો અય જાં અદા પરદેમેં હો
લુત્ફકી જો બાત હો બેહરે ખુદા પરદેમેં હો
તેરે સદકે ચારાગર ખુલને ન આએ રાઝે ઇશ્ક
મેં મરીઝે ઇશ્ક હું મેરી દવા પરદેમેં હો
તુમકો પેહચાંને હકીકત મે વો આંખેં હૈં કહાં
યે તુમ્હી જાનોકે કયા ઝાહીર હો કયા પરદેમેં હો
કયું પસંદ આએ ભલા ઉસકો ખુલા નામ મેરા
યા ઇલાહી મુદ્દતોં તક જો રહા પરદેમેં હો
મેરા દાવઆ હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહી
વો અગર ઝાહીરમેં હો અય ફખ યા પરદેમેં હો

—:ગઝલ:—

દરે મુસ્તફા સંગે મુસા નહી હે
યહાં રબ્બે અરનીકા ઝગડા નહીં હે
વો હે કૌન જો તુજપે શયદા નહી હે
કીસે તેરી નઝરોંને મારા નહીં હે
ફકે સાહ તો પરદેસે આવાઝ આઇ
તું પરદેમેં આ તુઝસે પરદા નહી હે
છુપાઓ ન–ચેહરોકો બુરકેસે સાહબ
અભી હમને જી ભરકે દેખા નહીં હે

ચલો વાદીએ ઇશ્કમેં પાવં બરહેના
યે વોહ જંગલ હે જીસમેં કાંટા નહી હે
કહા જોસમેં આકે હઝરતસે હકને
જો તેરા નહી હે વોહ મેરા નહી હે

—:ગઝલ અમીર:—

બસ એક હી જલવે મેં હમ હો ગએ સઓદાઇ
જી ભરકે ન દેખા થા હોને લગી રૂસવાઇ
કરતા હય હયા હમસે અય પરદાનશીં કરલે
મહશર મેં તો દેખેગે તુજકો તેરે સઓદાઇ
કિસવાસતે મુસા કી ઝિદ તુરપે પુરી- કી
દિખલાઇ ઝલક કિસને કિસકી હુઇ રૂસવાઇ
આશિક સે હયા કરના માઅશુકોં પે મરમિટના
કિયા હબ હય લગાવટ કી ઉફ્રે તેરી ચનરાઇ
મારો ભી જીલાઓ ભી આસાન હય સબ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઇ
કલ તક તો બને થે શેખ અબ કયું હુવે તુમ કાફિર
જાનાં તેરી ઉલફ્ત મે કયસી હુઇ રૂસવાઇ
મુદદત સે “અમીર” ઉસ્કે મિલને કી તમન્નાથી
આજ ઉમને બુલાયા હય લેનેકો કઝા આઇ

—:નઇ—ગઝલ—મુસદસ.:—

આહીસતા બરગે ગુલ બરીશા બર મઝારે મા
બસ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ દર કીનારે મા.
બલાએ કુછ એક દરખ્તે ગુલાબ થા.
સરસ્બઝીમેં નરખતાથા હમસર વો દુસરા

જબ ફુલ ઉસ દરખ્તસે તુરબતપે ગીરતા થા.
તબ અનદરૂને કબ્રસે આતીથી યે સદા—આહીસતા.
યે બાર બાર દેખ તઅજજુબ મુઝે હુવા.
બાસીન દગાને કબ્રસે પુછા જો માંજરા.
યે કૌનસે બુઝરગ હેં ક્યા ઇનકા નામ થા.
આતીહે જીનકે કબ્રસે હરે વકત યે સદા—આહીસતા
માલુમ યે હુવાકે થે વો આશીકે હઝીન.
હાઝીરત વસ્લ યાર મયસ્સર હુવા નહી.
મરનેકે બાદ કબ્રપે આયા જો મએ જબી.
જબ બરગે ગુલ ચલાયા તો આવાઝ યે સુની—આહીસતા

—:કવ્વાલી:—

દેખો શહે મજલુમ પે યેહ કયસી બની હેં
મકતલ મેં જો પ્યાસા હેં વોહ કવસર કા ધની હેં
મુંહ ખોલ દીયા બચ્ચોં ને હેં પ્યાસ કે મારે
યહાં સીના જંની હે તો વહાં તેગ જની હેં
મક્કે સે મદીને સે સુએ શામ ચલે હંય
અએ અહેલે વતન દેખો એહ કયા બે વતની હેં
અએ મુન્સીફો તુમ કાતીલે સરવર હીસે પુછો
સર શાહ કા કયા કાબીલે નેઝે કી અની હેં.

—:ગઝલ:—

મહેરબાં હો જાયગે દરદે જીગર હોને તો દો
ખુદ ચલે આયે ગે નાલોં મે અસર હોને તો દો
જાને જહાં જાતે હો તુમ ઇસ કદર જલદી હે ક્યા
રાત બાકી હે ચલે જાના સહર હોને તો દો

લાખ બીસ્મીલ હો ગયે ઓર કત્લ હોંગે સેકડો
ઉનકી મહેફીલ મેં જરા તીરછી નજર હોને તો દો
ખાક ઉડાને આએગે મેરી લહદ પર દેખના
મેરે મરને કી જરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

—:ગઝલ ખલીલ:—

સંગે અસ્વદ ઓર બય–તુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
રૂહ જાયેગી રસુલુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
ક્યું ન આલી મરતબા હો છત તેરી દરગાહકી
બેખી હે તુરે કલી–મુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
ક્યું ન અય દીલ હો કે બે–ખુદ મેં કરૂં તેરા તવાફ
હે તેરી તસ્વીર બય–તુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
હેં તેરી તસ્વીરમેં જલ્વે જમા–લુલ્લાહ–કે
હેં તેરી બાતેં કલા–મુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
ક્યું ન હમ ઇસા કહે તુજકો લબે જાં લક્ષે–યાર
હે તેરી હર શાન રૂહુલ્લાહસે મીલતી હુઇ
પી વોહ આતશ–ખેઝ સાગર હો જીસકી આગમેં
હર લપટ નારે ખલી–લુલ્લાહસે મીલતી હુઇ.

—:કવ્વાલી મુસવ્વીર:—

અલસતોકી બાંસરી સખીરે કીસીને મોહે સુનાકે મારા
લમકે કાલુ બલોંકા ફનદા બટોંકી લટમે ફંસાકે મારા
અલસતો ગર તું ન કેહતા ન મેં કાલુ બલા કેહતા
ન કરતા તુ મુઝે પયદા ન મય તુઝકો ખુદા કેહતા
અલસતોકી બાંસરી સખીરી ઉસને મોહે સુનાકે મારા

કહત હયે સબ જગ જીસે મોહમ્મદ ઉસીને કલ્મા પઢાકે મારા
સુનાહય કાલી કમલ્લીવાલા આરબકે બાશી કુરઆનવાલા
કે લા ઈલાહકા સબ જગતકો ઉસીને કલમા પઢાકે મારા
પુંછેગા જબ ખુદા મુઝસે કે અએ કાસીદ
ઉસવક્ત તુ કીયા લાએગા ઝબાં પર અએ કાસીદ
મયં અર્ઝ કરૂંગા મેરે મવલા મેરે સરવર
બયઠા હય તેરે સામને જો બરસ રે મીમબર
ઇસીને નયના દીખાકે મારા ઇસીને મોહે સુનાકે મારા
કીયા કીયા ન કીયા નાલ કીયા ખુબસા રોયા
ઇતનેમે મુસવ્વીરકો જરા રહેમ જો આયા

—:મેરા નન્નાસા દીલ:—

જાની ઇતના ન હમકો સતાયા કરો
કભી ભુલેસે તશરીફ લાયા કરો
હુસ્ન તેરા અએ સનમ આખીર ફના હો જાએગા
જીસ પર તેરા નાઝ હય સબ ખાકમે મીલ જાએગા
પ્યારી જોબનપે મત ઇતરાયા કરો
મયં અભી કમસીન હું દીલદારીકો કીયા જાનુ
મેરા નન્ના કલેજા હય મય ગમખ્વારીકો કીયા જાનુ
મેરા નન્નાસા દીલ ન દુખાયા કરો
એક બોસેકી અગર હીમ્મત હો તો દે દીજીયે હુઝુર
બાદશાહી હુસ્નકી ખઐરાત કરના હએ જુરૂર
હુસ્ને દવલત સે કુચ્છ તો લુટાયા કરો
સીર્ફ બોસા સુનકે બીગડે ઔર સું કેહને લગે

ખયરાત ભી દેના હએ તો ફીર કીયા તુમ્હે દેને લગે
અયેસી બાતેં ન હમસે બનાયા કરો
જરા જરામે બીગડને હયં રૂઠે જાતે હયં
હમેં રૂલાતે હયં અગયારકો હસાતે હયં
જરા દીલમેં તો તુમ શરમાયા કરો
હમેં તો રૂઠના હએ ઓર તુમ્હે મનાના હએ
હાવો રંજ અગર કુચ્છ મઝા ઉઠાના હએ
હુવે આશીક તો મત ઘબરાયા કરો
જબ હમમે રૂઠોગે અએ જા તુમ્હે મનાયેં ગે
સીતમ જો હમપે કરોગે વોહ સબ ઉઠા લેંગે
મેરે પેહલુમે ગર તુંમ આયા કરો
હમારે ઈશ્કમેં એ મોત મારે જાવોગે
લહદમે જાકે ભી આરામ તુમ ન પાવોગો
મેરે કુચેમે મત તુમ આયા કરો

મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી.

—ઃગઝલ હસરતઃ—

મેરે કાલી કમલીયા વાલે નબી
મુઝે દામે બલાસે બચાલો નબી

બદએ સરકાર હું ઊમ્મત મે કહેલાતાહુ મેં
કીસમતમે યે તહેરીરહે કે ઠોકરે ખાતાહુ મે
મુઝે રોઝેપે અપને બુલાલો નબી—મેરે
અબતો દુનીયાકે મઝાલીમસે બહોત રંજુર હું
અયસો અસરત સે મેરે. મોલામે કોસો દુર હું
મુઝે હર એક બલાસે બચાલો નબી—મેરે

કોનહે મેરા, બઝુર્ગ હઝરત કે યા ખયરુલ બસર
જો કે એસે વખતે બદ મે આકે લે મેરી ખબર
મુજે દામનમે અપને છુપાલો નબી—મેરે
ખુશ નહી આતી હે મુજકો હીંદકી આબો હવાં
આપકે રોઝે કો દેખુ યેહી હરદમ હય દુઆ
હે તમન્ના મદીને બુલાલો નબી—મેરે
રોઝએ વાલા ન દેખા જીસ બસર ને એક બાર
જીંદગી ઊસકી અબસ હે હયફ હે આલી વીકાર
મેરી હસરત તો દીલકી નીકાલો નબી—મેરે

—:કવ્વાલી હીદાયત:—

ચલી તેગે અલી જો ચમકતી હુઇ
લગી કુદને લાશે શીશકતી હુઇ
કહા હયદરને બુતખાનેકો તુડવાકર મુસલમાં હો
ગુનાહ જીનને કીયે ઝાલીમ તુ ઊનપર અબ પસેમાં હો
નહી તેગ ચલેંગી ચમકતી હુઇ—ચલી
મકાતીલને કહા મજહબ કબુલેંગે ન હમ તેરા
જબાં કો થામલે કે દીલ જલને લગા મેરા
તેરી બાત હય કયસી ભભકતી હુઇ—ચલી
મકાતીલસે કહા હયદરને બુતખાને કો તોડેગેં
અગર જીંદા રહા તુજકો મુસલમા કરકે છોડેગેં
ચુભી બાત ગે દીલમે ખટકતી હુઇ—ચલી
કીયે ફીર તીન હમલે કાફીરે બદખૂંને જલજલકર
ન કોઇ રાસ આયા હયદરે કર્રાર કે ઊપર

ગીરી તેગ ગીરેહમે અટકતી હુઇ—ચલી
લગાઇ તેગ શીર હયદરને ઉસ બદકાર કે ઉપર
મકાતીલકે હુવે ટુકડે ગીરા ઊસદમ જમી ઉપર
રહી ખાક પે લાશ તડપતી હુઇ—ચલી
હીદાયત આપકી માની સભી ઊન નેકબખ્તોંને
પડા પથ્થરોં ને બી કલમા ગવાદી હય દરખ્તોંને
ગીરી કુફ્રપે તેગ ચમકતી હુઇ—ચલી

—:કવ્વાલી અશાફાક:—

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી
મરને વાલે મરગએ તુને તો પુછા હી નહી
બાગે જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાસે જુદા
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી
ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોંકે ગુલામ
બીક ગએ બાજારમે તુને ખરીદા હી નહી
ઝીકરીયાકે હલકપે તો હાથ આરા ચલ ગયા
લોગ કહેતે હંય કે મારા તુંને મારા હી નહી
પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલઅમા
કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી
હઝરતે ઐયુબકા કીડો ને સબ તન ખા લીયા
લોગ કહેતે હંય તમાસા યે તમાશા હી નહી
તસ્તમે રખ્ખા ગયાં જબં કાટકર યહયાકા સર
કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી

તુરપર મુસા નઆ જલવા હમારા દેખને
ઓર મહમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
વાહ વાહ અશફાક તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
શાહીરો મે હય અભીતક નામ તેરા હો નહી

મેરે ખાલીક દીખાદો.

કવ્વાલી

મેરે ખાલીક દીખાદો મદીના મુઝે
ગમે હીજર સે મુસકીલ હયજીના મુઝે

ચડાહય બાદએ ગમકા ખુમાર મુદદતસે
બરંગે અબ્ર હું મેં અસ્ક બાર મુદદતસે
જીગર બના હય મેરા દાગ દાર મુદદતસે
તડપ રહા હય દીલે બેકરાર મુદદતસે
નહી અછછા મેરે હકમે જીના મુઝે

ન મોત આતી હય ન મુઝકો ચેન જીને મે
પડા હુવા હુ ગમો દર્દ કે સફીને મે
યેહી હય એક અબ અરમાં મેરે સીને મે
બુલાએ મુઝકો રસુલે ખુદા મદીને મે
કોઇ અયસા બતાદો કરીના મુઝે

સબ્ર અલમમે જુદાઇ. કે ગમ ઉઠાતા હુ
ફસાના ગમે હીજરા કહે સુનાતા હુ
નબીકીયાદ જબ આતી હય લોટ જાતા હુ
મૈ અસ્ક પીતા હુ ઓરરંજો ગમકો ખાતા હુ

न तो खाना खुस आये न पीना मुझे
लरज़ रहा हय येह मुजरीम हीसाबके डरसे
छुपाओ मुझको सहेदों करमकी चादरसे
ये अर्ज हय मेरी हरदम हबीबे दावरसे
बचा रहुं तपीसे आफ्ताब महेसर से
लगा खोफ्से आने पसीना मुझे
तडप रहा हय दीले जार दर्दे फुरकतसे
न अयश से मुझे मतलब न काम राहतसे
येही गीला हय मुझे बार बार कीसमतसे
कोसी बरस न मुसररीफ हुवा झीयारतसे
कोइ अयसा न आया महीना मुझे

—:कुव्वाली.:—

जो दंदाने शाह पर नजर जाओगी
नीगाहोसे बीजली उतर जाओगी
ोखा दोगे अगर तुम ख्वाबमें उश रुहे अनवरको
र्री हय येन आ जाओगा कुछ दीन ओर मुजतरको
तबीयत हमारी ठयर जाओगी
ानहातो कब्रमें भी नं हुगा तेरा गम होगा
ुला लोगे मदीने मे तो अय साहा करम होगा
गुजरने को यहां भी गुजर जाओगी
मगर अबके भी बुलवांया नही इसको मदीने मे
डपताही रहेगा रात दीन दील इसका सीनेमे
बहे उम्र भर चश्म तर जाओगी

કાઇ દીનકી હય પુરકત પીર ન યે દુખ દર્દગમ હોગે
ખુદા ચાહા તો એક દીન દેખના જન્નતમે હમ હોગે
ભલા હમસે બચકર કીદર જાએગી
હમારે પાસ ઇસીયા કે સીવા આમાલ ઔર કીયા હય
મુઝે હય ખોફ જીસ દીન કાકેજો લાખો બરસકા હય
યહાંકા તો કયા હય ગુજર જાએગી
કાઇ કેહદે કે ખંજર મર રહા હય સાહસર ધુનકર
યકી તો હય ખુલા લેગે મેરી હાલતકો વો સુનકર
અગર યેહ વહાં તક ખબર જાએગી

—:કુવ્વાલી:—

વો કામ કીયે આકર એક તીરે નજર તુને
ચુબ તેહી કલેજેમે લી દીલકી ખબર તુને
ઘબરાયા હુવા ઘરસે યે કોન ચલા આયા
બસ દેખલીયા ઝાલીમ આહોંકા અસર તુને
યેહ દીલ જો તુને તોડા ઇસ દીલમે મેરા કીયાથા
બરબાદ કીયા ઝાલીમ અપના હી તો ઘર તુને
ઇમાન કો રખ્ખો કાયમ યે અબતોં બતા બેદમ
સર રખદીયા કદમોમે જીસ બુતકે અગર તુને

—:કુવ્વાલી:—

જબ રોઝે કયામતમે બખ્શીશકી ઘડી હોગી
તબ આંખ ઇસ ઉમ્મતકી અહમદસે લડી હોગી
તુમ સાકીએ કાવસર જબ કૌસરપે ખડે હોગે

ઉમ્મતભી તુમારી સબ કૌસરપે ખડી હોગી
જબ પેશે ખુદા આસી થરરાએંગે ઇસ્યાંસે
ઉસ વકત મ્હોમંદકો ઉમ્મતકી પડી હોગી
જબ શમ્સ સવાનેઝે આએગા ઉતર નીચે
ગરમીસે યે ખલકત સબ બેચેન ખડી હોગી
અય અબ્દ મહોમંદકા દામન તો પકડ લીજીયો
મહેસરમે સુના હય કે ભીડ બડી હોગી

—:કવ્વાલી:—

તુમ ફખરે મસીહાહો કામ ઇતના જરા કરના
બીમારે મહોબતકુ મેરીભી દવા કરના
અય મેરે સખી દાતા ફયલા હય મેરા દામન
ખાલી ન ફીરે દરસે મગનાકા ભલા કરના
યસરબસે હો ગર આના હઝરતકી ખબર લાના
મુઝપર ભી કરમ ઇતના અય બાદે સબા કરના
મહેસર મે તેરે આસી જબ નાલા કરે યારબ
જન્નતમે જગા દેના દોઝખસે રીહા કરના
બીમારે મહોબતકુ કહેદો - યે તબીબોસે
બેજા હય દવા કરના લાજીમ હય દુઆ કરના
જીસ હાલમે વો રખ્ખે હર હાલમે લાજીમ
અલ્લાહકા અય બંન્દો શુકરાના અદા કરના
યે ખુબ હુવા તાહીર તુમ ચલદીયે યસરબકો
વાં અયસસે ગુજરેગી દીન રાત મઝા કરના

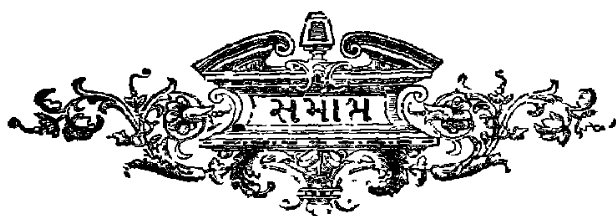
—ઃકવ્વાલીઃ—

ગોસ આજમકા જહાંમે કીયા સખી દરબાર હય
ઓલીયા જીતનેહય સારે સબકા વો સરદાર હય
મોમીનો દીલસે સુનો યે જદદો અહજદકા પતા
ફાતમા દાદી હય દાદા હયદરે કરરાર હય
આપકા હયગા કદમ સબ ઓલીયોં કે દોશ પર
ઉનકે કાંધે પર કદમ લો અહમદે મુખતાર હય
માર ઠોકર જીલાએ જીસને લાખો મુરદગા
યેહ વીલાયત આપકી દુનીયામે રાબ ઈઝહાર હય
જો કોઈ હો જાનો દીલસે આપકે ઉપર નીસાર
હય યકી દોનો જહાંમે ઉસકા બડા પાર હય
સીદક દીલસે હય યેહ અદલુ ભી ગુલામાને ગુલામ
દસ્તગીરી રોઝે મહેસરમે તેરી દરકાર હયે

—ઃકવ્વાલીઃ—

હય અગર ઘ્રશકે અહમદ ભડકતા હુવા
ન ફીરૂ દરબદર મેં ભટકતા હુવા
વો પીલા મેહજો મહોબતકા મુજે જોશ રહે
ફીર ન કુશાકી તરાહ મુજકો કભી હોશ રહે
પીલા કોઇ સાગર છલકતા હુવા
મદીનેમે અગર મેરા સફરં યુ હોતો બહેતર હો
ગીરેબાં ચાક હો મેરાન્વ તકીયાં હો ન બીસતર હો
ચલુ સબજો ગુંમંબદ કો તકતા હુવા

અદા હો સુક્ર યે ક્યુ કર તેરે એહસાન બે હદકા
ન રખ્ખા ઇશ્ક લીએ અલ્લાહને સાથા તેરે કદકા
ન રહે જાય કાંટા ખટકતા હુવા
યેહ હસરત હય યેહ અરમાં હય યેહી હય આરજુ
દીલકી
બરોઝે હશ્ર પુરશીશ હો જો ઉનકે નીમ બીસમીલકી
રહે દાગે અહમદ ચમકતા હુવા

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર ભાજીવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી
'અનાવિલ બન્ધુ' પ્રીન્ટીગ પ્રેસમાં ગોવીંદજી ડાહ્યાભાઈ
નાયકે છાપ્યુ.

છપાનેવાલે
નુરમહોમદ ઉસમાન બુકસેલર
સ્ટેશનરોડ—સુરત.